

T

“De liefde van Christus is voor iedereen”

Pater Marius Razafimandimby SVD brengt caritas in de praktijk bij daklozen en asielzoekers.

Door Sjoukje Dijkstra

Op dinsdagavond, tegen kwart voor zeven, staan er op het Malieveld stapels take away bakjes klaar. Vrijwilligers scheppen er warme maaltijden in, doen de deksels erop en geven ze door aan mensen die op straat leven. Voor pater Marius is het geen losse actie, maar een wekelijkse oefening in wat de Kerk volgens hem hoort te zijn. “Zending, dat is leren, vieren en dienen”, zegt hij. “Geloof hoort niet binnen de kerkbanken te blijven, we mogen het juist buiten handen en voeten geven.”

DIENEN EN NABIJ ZIJN

Pater Marius Razafimandimby is lid van de Sociëteit van het Goddelijk Woord (SVD), een missionaire congregatie. Hij is 36 en werd vier jaar geleden priester gewijd. Zijn komst naar Nederland past binnen keuzes die wereldwijd worden gemaakt. “We hebben een lijst van prioriteiten”, vertelt hij. Na een periode in Breda om Nederlands te studeren, kreeg hij een benoeming in de parochie HH. Maria en Jozef in Rijswijk, Voorburg en Leidschendam. Inmiddels is hij drieënhalf jaar in Nederland.

Zijn roeping wortelt in zijn jeugd in Madagaskar, waar hij opgroeide in een eenvoudig katholiek gezin. “In mijn tienerjaren liet ik het geloof even los”, zegt hij. Het keerpunt kwam na een

mijnongeluk waarbij hij zelf ongedeerd bleef. “Mijn leeftijdsgenoten zeiden: dat moet wel een wonder van boven zijn. Jij wordt bewaard voor andere dingen. Die woorden bleven hangen. Dat liet mij denken: misschien is er iets anders voor mij.” Via zijn werk als leraar groeide zijn verlangen om zich missionair in te zetten. “Ik wilde ook mijn leven geven.” Zo vond hij uiteindelijk zijn weg naar de Sociëteit van het Goddelijk Woord, waar dienen en nabij zijn aan de meest kwetsbaren centraal staan. ▶

'In mijn tienerjaren liet ik het geloof even los'

Liturgie, geloofsverkondiging en caritas horen voor hem bij elkaar: “Mijn taak is om te getuigen”, zegt pater Marius. “Ja, ook door te dienen in de diaconie.” Dat dienen krijgt bij hem een gezicht in de ontmoeting met daklozen en in het meewandelen met bewoners van het asielzoekerscentrum in Rijswijk.

WARME MAALTIJDEN OP DINSDAG

De maaltijdactie op dinsdagavond in Den Haag wordt gedragen door een kleine kring van vrienden en vrijwilligers rond de gemeenschap van de paters SVD. Verschillende groepen en organisaties zorgen voor maaltijden op verschillende dagen van de week. “Wij maken op de dinsdagen zeventig, tachtig warme maaltijden klaar”, vertelt pater Marius. Het zijn porties om mee te nemen, zodat mensen niet eerst een gebouw binnen hoeven of zich hoeven te verantwoorden. Rond 18.45 uur worden de bakjes uitgedeeld. In zijn woorden is het ook een manier om “een beetje stem” te geven aan mensen die in de samenleving nauwelijks worden gehoord.

JIJ TELT MEE

In dat uitdelen zit meer dan hulpverlening. Het gaat om waardigheid. Hij vertelt over een jasactie die hem raakte. Parochianen brachten winterjassen, en niet de afdankertjes. “Mensen gaven ook mooie, nieuwe jassen”, zegt hij. “Iemand kreeg zo’n jas en zei tegen mij: deze is zelfs mooier dan de jouwe!” Pater Marius lacht: “Hij had helemaal gelijk. Die jas was inderdaad mooier dan de mijne. Voor iemand die buiten slaapt, maakt het een groot verschil of je iets krijgt dat echt warm is en ook uitstraalt: jij telt mee. Of dat je iets krijgt dat tweedehands is en afgedankt.”

De actie draait op vrijwilligers. “Ongeveer twintig”, schat hij. Sommigen brengen maaltijden met de auto, omdat de paters zelf geen auto hebben. Anderen vervoeren spullen op de (bak)fiets. Eén keer per jaar nodigen de paters de vrijwilligers uit voor een gezamenlijke maaltijd, om te bidden, terug te kijken en hen te bedanken.

'Het gaat erom dat je gewone dingen doet met grote liefde'

SAMENLOPERS BIJ HET AZC

In de parochie zijn ook vrijwilligers die hij “samenlopers” noemt. “Die lopen samen met de vluchtelingen bij het asielzoekerscentrum in Rijswijk”, vertelt pater Marius. Soms gaat het om praktische steun, soms om nabijheid. “Bijvoorbeeld activiteiten organiseren voor hen, maar ook luisteren naar hun verhaal”, zegt hij. Juist dat luisteren, merkt hij, maakt duidelijk hoe groot de behoefte aan hoop en veiligheid is.

Pater Marius wil daarbij nadrukkelijk naar buiten kijken. “Onze Kerk is aan het werken”, zegt hij. “Wij preken niet alleen, maar werken ook.” Hij benadrukt dat de liefde van Christus niet bedoeld is als bezit van een kleine groep. “De meeste mensen in het azc zijn moslim”, merkt hij op. “Maar de liefde van Christus is voor iedereen.”

MEER DAN PROJECTEN

Wat hem bezighoudt, is de vraag hoe de Kerk relevant blijft in de moderne wereld. “Hoe kunnen we blijvend relevant zijn?” vraagt hij. Zijn antwoord zit niet in een nieuw programma, maar in dienstbaarheid. Hij praat liever over trouw dan over aantallen. Zoals bij de maaltijden voor de daklozen: aanwezig zijn als het nodig is, ook als het nat, koud of ingewikkeld wordt.

Die houding is ook belangrijk bij pastorale bezoeken. Pater Marius zegt dat mensen soms bellen omdat ze eenzaam zijn of omdat vragen over het einde van het leven hen bezighouden. “Een gesprek met hen is belangrijk”, zegt hij. Dan probeert hij hoop te delen, zodat iemand zich niet “hopeloos of bang” voelt.

DE MISSIE VAN GOD

Naast de daklozenmaaltijden is er in de parochie een maandelijkse maaltijd voor mensen die alleen zijn. “Veertig mensen”, vertelt pater Marius. Het is een avond met drie gangen. Voor zes euro kunnen mensen aanschuiven, vooral om niet in stilte thuis te blijven. “Om een gezellige avond te hebben”, zegt hij. Voor hem is het een eenvoudige, maar echte vorm van diaconie.

De kern van zijn verhaal vat hij zelf in korte zinnen samen. Hij spreekt over “de missie van God” en vertelt wat die missie is: “Om van de liefde te getuigen.” Als hij spreekt over groeien in heiligheid, maakt hij het heel praktisch. “Het gaat erom dat je gewone dingen doet met grote liefde”, zegt hij. Koken, afwassen, tijd geven, luisteren, bezoeken. Niet als plicht, maar, zoals hij benadrukt, “voltooid door liefde”. ■